

революционен комитетъ въ Гюргево, който комитетъ организира и подготви послѣдното българско възстание, Априлското 1876 год. Това послѣдно българско възстание стана причина за освободителната война, която война дарува свободата на съ вѣкове поробеното българско племе. За подпрѣдседателъ на конгреса бѣ избранъ героя отъ сливнишката епопея, Христо Г. Поповъ, който разби сърбитѣ въ 1885 год. при Гургулята и съ това спаси българската столица отъ разгрома на Кралъ Милановата армия. За секретаръ бѣ избранъ Александъръ Люцкановъ, сподвижникъ на бѣлия генералъ—Скобеловъ.

Въ първитѣ си заседания конгресътъ взе рѣшения, относящи се до новата организация на поборнико-опълчанската кооперация. Нареди се новъ уставъ, задължителенъ за всичкитѣ тогава съществуващи поборнико-опълчански дружества. На чело на новата организация се постави ВЪРХОВЕНЪ, надзоренъ, поборнико-опълченски комитетъ, задачата на който бѣще да държи крепко въ дѣсницата си поборнико-опълченската корпорация и да взема на себе си тежкитѣ грижи за материалното подобрене на поборнико-опълченцитѣ. За прѣдседателъ на тоя ВЪРХОВЕНЪ, НАДЗОРЕНЪ комитетъ бѣ избранъ Стоянъ Заимовъ, за подпрѣдседателъ Христо Г. Поповъ, за секретаръ Ал. Люцкановъ и за членове: а) Генералъ Николаевъ), б) Димитъръ Петковъ/ Лазаръ Стояновъ г. Иванъ Бобевски. Всичко седемъ души, членове на върховния комитетъ между които лиечеше Димитъръ ПЕТКОВЪ, опълченецъ, герой отъ славната шипченска епопея, оставилъ ржката си на шипченскитѣ скали за свободата на милата си татковина.

Когато конгреса засѣдаваше, на островъ КРИТЪ, бѣ извършена революцията за обединението на Критъ отъ кралството Гърция. Водителъ на тая революция бѣ ЕЛЕВТЕРОСЪ ВЕНИЗЕЛОСЪ. По прѣдложението на Драганъ Цанковъ, конгреса взема рѣшение да поздравя критянитѣ съ свободата, въ лицето на тѣхния енергиченъ вождъ, ВЕНИЗЕЛОСЪ. Поздравителната телеграма бѣ съчинена отъ Ст. Заимовъ, прѣведена на френски отъ Марко Балабановъ и протелеграфирана. На третия день се получи отговоръ, съ подписа на ВЕНИЗЕЛОСЪ. Той благодари на българскитѣ борци отъ славната освободителната епопея, за горещиятъ и сърдеченъ привѣтъ; пожелава на българитѣ обединението имъ въ тѣхнитѣ вѣковни етнографически граници. Въ лицето на българската поборнико-опълченска корпорация, той моли свободна България да помогне, съ каквото може на ПРАВОТО и СВЕТО ДѢЛО на критянитѣ, които въ продължение на сто години водятъ борба за свобода.